

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 194/2013
04.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.П., због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 242. став 1. Кривичног закона Републике Србије и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Г.П. – адвоката Д.Р. и адвоката Д.О., поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3525/12 од 05.04.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.6/13 од 02.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 04. децембра 2013. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Г.П. – адвоката Д.Р. и адвоката Д.О. као основани, и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.6/13 од 02.09.2013. године, а предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3525/12 од 05.04.2013. године, делимичним уважавањем жалбе Основног јавног тужиоца у Прокупљу, делимично је преиначена пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.487/10 од 03.12.2010. године у ослобађајућем делу, тако што је окривљени Г.П. оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 242. став 1. КЗ РС, за које дело му је на основу одредаба чланова 51. и 52. ОКЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док је у осталом делу одбијена као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Прокупљу, а пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.487/10 од 03.12.2010. године, потврђена.

Пресудом Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.6/13 од 02.09.2013. године, потврђена је пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3525/12 од 05.04.2013. године у осуђујућем делу а жалбе окривљеног Г.П. и његовог браниоца – адвоката Д.Р., одбијене су као неосноване.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Г.П. – адвокат Д.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 438. став 1. тачка 4. ЗКП и чланом 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде, донете у другом и трећем степену, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног Г.П. – адвокат Д.О., из разлога прописаног одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 438. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање, пред потпуно измењеним већем, те да се на основу одредбе члана 488. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до окончања поступка по захтеву за заштиту законитости.

Оба браниоца у захтевима за заштиту законитости истичу да је у доношењу пресуде Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.6/13 учествовао судија који је морао бити изузет из одлучивања јер је у истом предмету у првостепеном поступку правноснажним решењем изузет од поступања.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11) који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку "Службени гласник РС", број 121/12), о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоце окривљеног, обзиром да веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, као и пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода истакнутих у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су основани.

Из списка предмета утврђено је да је пресуду Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.6/13 од 02.09.2013. године донело веће у саставу од судија Зорана Поповића, председника већа, те Мирјане Ђорђевић, Слободана Стојилковића, Љиљане Миљковић и Ранка Банковића, чланова већа, дакле, да је судија Ранко Банковић као члан већа учествовао у доношењу ове пресуде.

Такође, из списка је утврђено да је судија Ранко Банковић, као судија Општинског суда у Прокупљу, у истом предмету, против истог окривљеног и

истог кривичног дела, у предмету К бр.216/05, тражио изузеће у ком је навео да је са окривљеним Г.П. у добрим пријатељским односима обзиром да са њим, због природе посла, има интензивну професионалну сарадњу више од десет година, због чега је правноснажним решењем VII Су 97/05 од 22.06.2005. године изузет из поступања у овом предмету.

Обзиром да је одредбом члана 604. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 101/11) прописано да се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку који је важио до 01.10.2013. године ("Службени гласник СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), то је Врховни касациони суд побијане пресуде ценио према одредбама Законика о кривичном поступку који је важио у време доношења ових пресуда.

Према одредби члана 368. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, који се примењивао до 01.10.2013. године ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), као и према одредби члана 438. став 1. тачка 4. новог Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11 и 121/12), битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу суделовао судија или судија поротник који се морао изузети (члан 40. тачка 1. до 5. ЗКП), што се, када је у питању другостепени поступак, односи на судију који је суделовао као члан већа у седници већа које је донело одлуку.

Одредбом члана 40. став 1. тачка 1. до 5. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10), прописани су разлози када судија мора бити изузет од суђења у одређеном предмету, а тачком 6. истог става када може бити изузет од поступања. У конкретном случају, судија Ранко Банковић правноснажним решењем изузет је од поступања у истом предмету у првостепеном поступку, из разлога прописаних одредбом члана 40. став 1. тачка 6. ЗКП. Самим тим, тај судија се морао изузети од поступања у истом предмету до окончања поступка, дакле и у поступку по редовним и у поступку по ванредним правним лековима, јер је правноснажношћу решења о изузећу, без обзира на основ изузећа, искључен од суђења у истом предмету.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је у доношењу пресуде Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.6/13 од 02.09.2013. године, као члан већа, учествовао судија Ранко Банковић, који је у истом предмету, тражио изузеће против истог окривљеног, у својству судије Општинског суда у Прокупљу, а потом правноснажним решењем VII Су 97/05 од 22.06.2005. године, изузет од поступања у том предмету, то је Врховни касациони суд нашао да су основани наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Г.П., којима се указује да је у доношењу побијане пресуде Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.6/13 од 02.09.2013. године учествовао судија који се морао изузети.

Како је, поступајући на овај начин, Апелациони суд у Нишу учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 2. тада важећег Законика о кривичном поступку, имајући у виду и да је одредбом члана 438. став 1. тачка 4. Законика о кривичном поступку, који се примењује од 01.10.2013. године ("Службени гласник РС", број 72/11 и 101/11), прописано да

овакав пропуст суда представља битну повреду одредаба кривичног поступка, а која је прописана и у члану 485. став 4. наведеног закона, то је Врховни касациони суд уважио захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног Г.П. као основане, те је пресуду Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.6/13 од 02.09.2013. године укинуо и предмет вратио истом суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Апелациони суд у Нишу ће, након што отклони битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано овом пресудом, бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Обзиром да је пресуда Апелационог суда у Нишу КжЗ бр.6/13 од 02.09.2013. године укинута, то се Врховни касациони суд није ни упуштао у оцену основаности осталих навода истакнутих у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.П. – адвоката Д.Р.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 492. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11 и 121/12), донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.